

Kafka

Volgens mij is het al weer een jaartje of zeven geleden dat ik voor het eerst werd geconfronteerd met het storten van bagger in het Gooimeer. Aangezien de stortlocatie zich zo'n beetje in mijn achtertuin bevond, was ik daar niet zo blij mee. Niet alleen vanwege een uit de onderbuik voortkomend NIMBY-gevoel, maar ook omdat het zo'n prachtige diepe kuil met rafelige randen betrof. Een ideale overwinteringplek voor snoekbaars dus. Vooral eind februari kon je het hier als sportvisser soms geweldig treffen.

Natuurlijk beklom de watersport de barricaden en werd een stortvloed van bezwaren bij het bevoegd gezag gedumpt. Tevergeefs, de vergunning werd verleend. Het betrof namelijk schone bagger en het storten zou op de best denkbare, ecologisch verantwoorde manier gebeuren. Daarbij zou het water boven de stortlocatie slechts enkele dagen wat vertroebelen. Enkele dagen werden enkele weken en uiteindelijk zelfs enkele maanden. Met de snoekbaars is het op deze plek nooit meer goed gekomen. En na al die jaren is het nog steeds een naargeestige plek. Een stuk dood water waar op windstille warme zomeravonden nog immer vreemd ruikende plakpaten grijsachtige smurrie boven komen drijven.

Anno 2009 herhaalt de geschiedenis zich met het voornemen van Rijkswaterstaat om het Gooimeer wederom te misbruiken als stortplaats voor milieuvriendelijke nautische bagger. Alleen nu op nog wat 'grotere' schaal dan de eerste keer. In feite is het plan om dit keer alle putten in dit water vol te storten met bagger. Opnieuw proberen burgers, vissers en watersporters dit tegen te houden. Niet alleen vanwege de lessen uit het verleden, maar ook omdat de geplande stort haaks staat op de doelstellingen van 'BEZEM', een samenwerkingproject van RWS, Waterschap Vallei & Eem en diverse gemeenten. Dit project is gericht op het bestrijden van de eutrofiëring en de daarmee samenhangende blauwalgenbloei in het Gooi- en Eemmeer. Diepe putten werken namelijk als opvangputje voor nutriënten uit het systeem. Hoe dieper de put, des te beter zo'n nutriëntenval werkt. Belangrijk bezwaar tegen de stort is dan ook dat het storten van slib in diepe putten juist de functie van nutriëntenval teniet doet.

Maar er zijn veel meer redenen om het massaal dumpen van deze rotzooi niet te willen. Zo vervullen de huidige diepe putten in het Gooimeer een andere belangrijke ecologische functie. De gevarieerde structuur van de randen vormt een belangrijk substraat voor driehoeksmossels. Daarnaast overwinteren de in het systeem voorkomende roofvissen op dieptes van 20 tot 30 meter. Die krijgen straks dus mooi een 15 meter dikke laag goorheid op hun dak. Dág mossels, dág roofvis. Hoezo Natura 2000? Hoezo

instandhoudingsdoelen? Gedurende het procedure circus wordt het antislibfront ook nog eens geconfronteerd met overheden die beleidsdoelen niet met elkaar afstemmen en dus geen eenduidig beleid voor dit water durven of kunnen maken. Reden voor de georganiseerde hengelsport om dan naar de rechter te stappen.

Het mooiste van deze slibsoap moet nog komen. Want ineens is daar de uitnodiging van RWS voor een workshop, waarin mogelijkheden om de eutrofiëring van het nabijgelegen Eemmeer te bestrijden zullen worden besproken. Een van de mogelijkheden die daarin wordt voorgesteld is – houdt u vast – het graven van diepe putten in het Eemmeer als nutriëntenval. Bij het lezen van de betreffende uitnodiging bekruipt me een beklemmend, onheilspellend gevoel waarin bureaucratie en overheid zich vreemden van de burger. Het slibverhaal dreigt daarbij uit te groeien tot een kafkaëske toestand waarbij betrokken sportvissers en waterrecreanten opgezadeld raken met een onmogelijke omgekeerde bewijslast. De druk om de rotzooi te dumpen is echter hoog want ondanks dat de rechter nog uitspraak moet doen is het storten bij het ter perse gaan van dit nummer al begonnen. De verwachting is dat het dumpen van de nutriëntenrijke bagger in ieder geval de blauwalgenproblematiek van het Gooimeer aanzienlijk zal verergeren. Wat de effecten op de visstand zijn is minder duidelijk. Maar ik vrees dat we de troep uit de bagger uiteindelijk in de top van de voedselketen, lees de snoekbaars, terug zullen vinden.

Marco Kraal, Hoofdredacteur

